

S ha a fentebb leírt Cs. Szabó-féle metodikai szempontot alkalmazzuk – például – a Petrik Béla-kötet egyik méltán kiemelt személyisége, Nagy Gáspár írói életművének a vizsgálatára, megszabadulunk a modern népiség kritériumainak a nem mindig egyszerű keresés közbeni dilemmáitól. Nagy Gáspár (a Szakolczay-féle hosszú interjúbán) a következőket mondta. „Én faluról jöttem, de nem tartom magamat a népi költészet valamilyen folytatójának, s már elég régóta a flaszteron élek, ennek ellenére sem urbánus, sem polgári költő nem vagyok. Akkor mi? Mindezek ötvözete.” Vagyis (Cs. Szabó után gondolva): Nagy Gáspár nemzeti költő. Éppúgy, mint a sok évszázados magyar költészet fő vonulatának legjobb képviselői.

Látható ebből a záró recenziói kitérőből is, hogy Petrik Béla tanulmánykötete – melynek számos témájáról, alakjáról, problematikájáról még csak felsorolásszerűen sem szólhattunk – nemcsak önértékei (tehát szellemi rangja) miatt jelentős, de azért is, mert releváns gondolatokat indukál, s további kutatásokra és diskurzusokra ösztönöz. (*Felsőmagyarország Kiadó, 2008*)

Monostori Imre

